

Tien dagen van
gebed

Tien dagen van gebed

Beste,

Hemelvaart en Pinkstermaandag, twee dagen die voor velen van ons vooral relevant zijn omdat we dan een dagje vrijaf krijgen. Met Pinksteren staat menige kerk door de prediking stil bij de komst van de Heilige Geest, maar over het algemeen blijft het daarbij.

In het Oude Testament lezen we dat God feesten instelde en die koppelde aan belangrijke gebeurtenissen en waarheden die het volk van God moest vasthouden. Daarrond ontmoette men elkaar feestelijk in Jeruzalem.

God is niet veranderd en de mens in wezen ook niet. Ook voor ons is het handig dat er ritmes liggen; dat we op regelmatige basis elkaar ontmoeten rond belangrijke waarheden, zodat die ons blijven bepalen, individueel en samen als kerk.

De gebedstiendaagse verbindt 2 scharniermomenten in Zijn geschiedenis met de wereld: Hemelvaart en Pinksteren. We willen **jullie uitnodigen om met ons die 10 dagen het voorbeeld van de leerlingen van Jezus te volgen door deze tijd te gebruiken om te bidden.**

Aan gebed zijn prachtige beloften verbonden. Maar bidden lijkt voor velen van ons niet spontaan te komen. Er zit daar een

belangrijk aspect van stilte en (ver)wachten aan vast, die ons niet 'in de genen' lijkt te zitten. Gebed kan zo abstract lijken, want de Andere Kant lijkt niet terug te praten.

*Maar in het Bijbelboek Maleachi zegt God regelmatig: 'beproof mij'. Anders gezegd, **probeer het eens**: neem eens echt de tijd om met Hem te spreken en te wachten hoe Hij zich op een nieuwe manier toont aan jou. Laten we dat samen doen, elkaar daarin bemoedigen om door te zetten en uit te kijken hoe God zich openbaart.*

***Dit boekje wil je daarbij helpen:** tien dagen proberen we relevante Bijbelpassages te brengen, die ons leiden naar Pinksteren. Daarrond worden gebedsonderwerpen meegegeven. Vul gerust aan met andere gebedspunten (je kunt bijv. de namen van geliefden verspreiden over 10 dagen als gebedspunt voor elke dag). Er worden ook enkele mogelijkheden voorzien om 'samen' te bidden.*

Leg dit boekje op je nachtkastje of steek het in je Bijbel. Leg het alleszins ergens op een plaats dat je er niet overheen kijkt. Laat je niet ontmoedigen als je het een dag vergeten bent. Zet rustig door en kijk uit naar hoe God hiermee in je leven gaat werken.

Nadien horen we graag wat het uitgewerkt heeft, zodat we anderen hiermee kunnen bemoedigen of juist conversatie-starters kunnen zijn om te groeien daar waar het niet lukt.

Broer, zus, bedankt als je mee op weg gaat!

Dag 1 – Hemelvaart

Doorgeven wat Jezus onderwezen heeft

Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb'

(Matteüs 28:19-20a)

Bergen spelen een opvallende rol in het evangelie van Matteüs. Er is haast geen aspect van Jezus' leven en bediening, of er speelt wel een berg een rol: bij de verzoeking in de woestijn (4:8), bij de verheerlijking (17:1), als plaats waar Jezus onderwijs geeft (5:1; 24:3), als plaats van afzondering om God te zoeken (14:23), bij de broodvermenigvuldiging (15:29), als metafoor in het onderwijs van Jezus (17:20; 21:21) ... Een berg is als een knipperlicht: let goed op, hier gebeurt iets bijzonders.

Zo speelt ook de laatste ontmoeting van Jezus met de elf zich af op een berg in Galilea. Daar ontvangen ze de grote opdracht waarmee het Matteüsevangelie afsluit.

Hoewel Jezus hen er al eerder op uitgezonden heeft met de opdracht het evangelie te proclameren en de zieken te genezen (Matteüs 10), krijgen ze pas aan het einde de opdracht om te onderwijzen – tot dan toe was Jezus hun enige leraar. Het is

Vandaag online
gebed om 20:00.
Kijk op <http://kniel.be>
voor de link.

moeilijk om dan niet te denken aan de Bergrede (Matteüs 5-7). Dat is het eerste en bekendste onderwijs van Jezus voor zijn leerlingen, inderdaad gegeven op een berg. Geen theorieën, maar heel praktisch onderwijs dat gaat over de levensstijl van een leerling van Jezus. Want dat is de opdracht: *'hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb'*.

Eenzijds is dit onderwijs dat je niet zult kunnen doorgeven als je het niet zelf beoefent. De onderdompeling bij de doop maakt dit ook duidelijk. God wil dat we als ondergedompelden zullen leven. Anderzijds maakt een goed voorbeeld uitleg al bijna overbodig.

Dat maakt ook duidelijk waarom ze zich geen leraar moeten noemen (Matteüs 23:10). Gevorderde en beginnende zijn immers samen leerling, ze kunnen leren van elkaar. Want alleen samen kunnen ze het onderwijs en de levenspraktijk van de Meester in het licht stellen.

'Discipelen maken' heeft niet in de eerste plaats te maken met kennisoverdracht. Het gaat er vooral om in relatie te komen met de enige Leraar en zijn levensstijl over te nemen: vertrouwen op God, die we onze Vader mogen noemen en gáán voor het Koninkrijk ('zoek éérs...').

Verdieping

Lees Matteüs 9:35-10:8. Bij de eerste zending van de twaalf (10:1, 7-8) bestaat de opdracht grotendeels uit wat Jezus zelf ook doet (9:35). Alleen onderwijzen is er (nog) niet bij. Wat opvalt is dat Jezus juist op dat moment vraagt om te bidden om arbeiders voor

de oogst. Alleen mogen we arbeiders niet opvatten als 'professionals', het gaat om iedereen die de handen uit de mouwen kan steken om mee de oogst binnen te halen. Alle discipelen doen mee!

Gebed

- Prijs God a.h.v. Jesaja 25:1. Vul in wat Gods beleid is met wat je vanuit deze overdenking weet.
- Bid dat je zelf een goede arbeider mag zijn, bid om onderlinge samenwerking en eenheid en om een goed inzicht in wat de opdracht inhoudt.
- *(Vul aan met een persoonlijk gebedsonderwerp)*.....
.....
- *(Gebed voor jouw gemeente)*.....
.....

Vader, dank u voor uw plan dat u sinds zolang uitvoert. Dank u dat wij daar actief mogen aan deelnemen. Dank u dat wij datgene wat we zelf ontvangen hebben, mogen doorgeven aan nieuwe belangstellenden en mogen bijdragen aan hun vorming tot discipelen. We bidden u om inzicht en wijsheid hierbij en dat wat we doen effectief mag zijn. Amen.

Dag 2 - Vrijdag

De dood van Jezus

Wat er gebeurd is met Jezus uit Nazaret, een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en van het hele volk. Onze hogepriesters en leiders hebben hem ter dood laten veroordelen en laten kruisigen. Wij leefden in de hoop dat hij degene was die Israël zou bevrijden

(Lucas 24:19b-21a)

De onverwachte kruisdood van de man die velen stilaan waren gaan zien als 'misschien wel de Messias', is het meest choquerende element in het evangelie. Al had Hij hen meermaals gewaarschuwd, ze hebben het niet zien aankomen en het was catastrofaal. Gedaan met alle verwachtingen. Jezus was dan toch niet de Messias, maar werd als een schurk terechtgesteld. Je zou je moeten schamen om zijn leerling te zijn, ook al had je zoveel goeds van Hem gezien en geleerd. Want het was nu duidelijk geworden dat God Hem had laten vallen (Matteüs 27:46).

Maar die dood was zeker geen 'ongelukkig toeval'. Jezus legde zijn leven vrijwillig af (Johannes 10:17-18). Op de bewuste avond ging Hij volgens gewoonte naar de Olijfberg, waarschijnlijk de eerste plaats waar ze Hem zouden zoeken. Hij bleef daar wachten tot ze kwamen, wellicht zijn moeilijkste uur. Uiteindelijk stierf Jezus tijdens de voorbereidingen voor Pesach op het uur waarop het offerlam op het tempelplein werd geslacht. Daarbij werd op de bazuin geblazen en dat was ongetwijfeld te horen tot op

Golgotha. Op dat moment blies Jezus de laatste adem uit.

Jezus was het Lam van God (Johannes 1:29, 36). Hij die zonder zonde was (Johannes 8:46; Hebrreeën 4:15; 1 Petrus 2:22), stierf voor de zonden van heel de wereld (1 Johannes 2:2) en maakte daarmee zijn zending waar, zoals tegen Jozef gezegd was: *'Geef hem de naam Jezus, want Hij zal zijn volk bevrijden van hun zonden'* (Matteüs 1:21).

Jezus verbond heel zijn levensstijl hieraan: *'zoals de Mensenzoon niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen'* (Matteüs 20:28). Heel het leven was voor Jezus een oefening om het kruis op te nemen.

Want het kruis is niet iets wat je op een bepaald moment overvalt en waarmee je dan snel moet zien klaar te komen. Je moet het al veel eerder omarmen. Je moet leren om aan jezelf te sterven in de kleine keuzes die je maakt. Dat is ook werkelijk wat Jezus verwacht van wie Hem volgen: *'Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen en dagelijks zijn kruis op zich nemen en Mij volgen. Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen; maar wie zijn leven verliest omwille van mij, zal het behouden'* (Lucas 9:23-24). Voor Jezus is dit dus rechtstreeks verbonden met zijn eigen lijdensweg waarover Hij in v. 22 spreekt.

Er is voor ons een overwinnend leven weggelegd, maar niet zonder prijs, zoals blijkt in Openbaring: *'En zij hebben [de aanklager] overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad,*

tot in de dood' (12:11 NBG). Het Lam hééft zijn bloed gegeven en hopelijk zijn wij bereid daarvan getuigenis af te leggen, maar er wordt van ons gevraagd ons leven niet lief te hebben – en dat tot in de dood.

Verdieping

Lees Romeinen 8:16-18; Kolossenzen 1:24-2:3. Niemand kan door te lijden iets toevoegen aan het reddingswerk van Jezus Christus. Toch is er bij wie Hem volgt, ruimte en zelfs noodzaak om in zijn naam te lijden. Dat hoort nu eenmaal bij onze erfenis.

Gebed

- Dank onze Heer Jezus voor zijn bereidheid om in onze plaats te sterven voor onze zonden.
- Bid dat wij mogen de moed hebben om dagelijks ons kruis op te nemen en Hem te volgen; bid om nederigheid en zelfverloochening.
- *(Vul aan met een persoonlijk gebedsonderwerp)*.....
.....
- *(Gebed voor jouw gemeente)*.....
.....

Vader, hoe groot is uw liefde voor ons dat u bereid was om uw Zoon voor ons te geven. Dank u, Jezus, voor uw totale overgave. Dank u voor de redding van zonde die u tot stand gebracht hebt. Leer ons om uw werk naar waarde te schatten en maak ons bereid om te delen in uw lijden. Amen.

Dag 3 - Zaterdag

De opstanding van Jezus

(Paulus schrijft:) Het belangrijkste dat ik u heb doorgegeven, heb ik op mijn beurt ook weer ontvangen: dat Christus voor onze zonden is gestorven, zoals in de Schriften staat, dat hij is begraven en op de derde dag is opgewekt, zoals in de Schriften staat, en dat hij is verschenen aan Kefas en vervolgens aan de twaalf leerlingen.

(I Korinte 15:3-5)

Dat Jezus aan het kruis gestorven is, is een van meest zekere feiten in de geschiedenis waarover ook bericht wordt in niet-christelijke bronnen. Door de geseling was zijn rug helemaal aan flarden. In deze toestand van martelende pijn, hing Hij aan het kruis. Dit leidde tot de dood door verstikking. Zijn zijde werd doorstoken met een lans en er kwam bloed en water uit, een bevestiging van zijn dood.

Maar op de derde dag blijkt Jezus springlevend te zijn! Het graf is leeg en Hij verschijnt, eerst aan enkele vrouwen, daarna aan de apostelen en nog andere leerlingen. Ze kunnen het niet geloven, maar zijn al gauw uitzinnig van vreugde. Nog meer dan alle andere dingen zet dit hun leven op zijn kop. Vanaf nu zullen de apostelen bereid zijn hun eigen leven te riskeren om te getuigen van de opstanding.

Want Jezus heeft de dood overwonnen! Hij kon dat maar op één manier doen: door er doorheen te gaan. Als Hij niet zou sterven 9

en daarna weer levend worden, zou je nooit kunnen zeggen dat Hij de dood overwonnen had. Hooguit dat Hij 'nog niet' gestorven was. Maar nu heeft Hij de dood ontwapend. Als dat geen goed nieuws is! Deze opstanding vond plaats op de dag waarop de eerste gerstoogst geofferd werd. Jezus is immers de eersteling van een nieuwe oogst.

Het maakt deel uit van de overwinning dat Jezus' dood een publiek gebeuren was. Er waren veel getuigen, die trouwens de spot met Hem dreven. Mocht het in onze tijd gebeurd zijn, dan had je het waarschijnlijk live op TV kunnen volgen. Maar ook van de opstanding waren veel getuigen, Paulus spreekt van 500 (1 Korinte 15). Dood en opstanding van Jezus vormen het scharnierpunt van de menselijke geschiedenis.

Daarnaast is de opstanding ook het ultieme 'teken' waar de schriftgeleerden om gevraagd hadden (Matteüs 16:1-4). Iemand die werkelijk dood is, kan niet uit zichzelf opnieuw tot leven komen: daar is Gods hulp voor nodig. Nu had Jezus beweerd: *'Vanaf nu zult u de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van de Machtige en hem zien komen op de wolken van de hemel'* (Matteüs 26:64). Dat was godslasterlijk en er stond de doodstraf op. – Of het moest waar zijn. Maar hoe kon dat bewezen worden? Wel, juist door de opstanding. Immers, als Jezus niet de Messias was, waarom zou God hem dan uit de dood laten opstaan?

Nu heeft God de opstanding niet even onomstotelijk gemaakt als de kruisdood. Er moest voor de mensen ruimte zijn om een keuze te maken. De opstanding is een zaak van geloof en van

getuigenis. Ze is goed gedocumenteerd in het NT, maar het geloof wordt in de regel van mens tot mens doorgegeven, zoals je de ene kaars met de andere aansteekt.

Verdieping

Lees 1 Korintiërs 15:1-9. Waarschijnlijk slaat 'zoals in de Schriften staat' in v. 4 op 'opgewekt' en niet op 'de derde dag'. Men kan hierbij denken aan Jesaja 53:10-12, waar in v. 11 sprake is van activiteit na de dood. In de vroege kerk verwees men in de prediking ook naar Psalm 16:10.

Gebed

- Gebruik Efeziërs 1:18-23 om er een lofgebed van te maken.
- Bid om vrijmoedigheid om te getuigen van de opstanding. Bid dat jouw geestelijke vlam stevig mag branden en dat God dit gebruikt om ook anderen aan te steken.
- *(Persoonlijk gebed)*.....
.....
- *(Gebed voor jouw gemeente)*.....
.....

Vader, wij prijzen u om de opstanding van Jezus Christus uit de dood. Het laat uw grote kracht zien en het is het bewijs dat Hij werkelijk uw Zoon is. Het is de hoeksteen van ons geloof in Hem. Laat ons delen in de grote blijdschap van de apostelen over de opstanding en in hun bereidheid om tot elke prijs hiervan getuigenis te geven. Geef dat de opstanding en haar kracht ook een sleutelrol mag spelen in het vormen van discipelen. Amen.

[Jezus] zei tegen hen: 'Toen ik nog bij jullie was, heb ik tegen jullie gezegd dat alles wat in de Wet van Mozes, bij de Profeten en in de Psalmen over mij geschreven staat in vervulling moest gaan.' Daarop maakte hij hun verstand ontvankelijk voor het begrijpen van de Schriften.

(Lucas 24:44-45)

Jezus had van tevoren aangekondigd dat Hij zou moeten lijden en sterven. Dat bevestigde dat Hem niet zomaar wat overkwam, maar dat Hij een goddelijk plan uitvoerde. De apostelen snaptten er echter niets van. Dat gegeven krijgt bij Lucas erg veel nadruk. In 9:44-45 lezen we: *"Onthoud wat ik tegen jullie zeg: de Mensenzoon zal aan de mensen uitgeleverd worden."* Maar ze begrepen deze uitspraak niet; de betekenis bleef voor hen verborgen, en ze durfden hem niet naar de zin van die uitspraak te vragen.' Slechts enkele verzen later gaan ze op weg naar Jeruzalem (9:51). Aan het einde van de reis, bijna tien hoofdstukken verder, wanneer ze bij Jericho gekomen zijn, zegt Jezus opnieuw – intussen al voor de vierde keer – dat Hij zal moeten lijden. En opnieuw lezen we – even nadrukkelijk – over het onbegrip van de leerlingen (19:34).

Wat Jezus hen probeert duidelijk te maken, kunnen ze niet vatten. En ook na de opstanding begrepen ze de draagwijdte en de noodzaak van wat gebeurd was nog niet. Dat zien we duidelijk

bij de Emmaüsgangers (Lucas 24). Maar dan opent Jezus het verstand van de apostelen voor het begrijpen van de Schrift. De Wet van Mozes, de Profeten en de Psalmen verwijzen elk naar een van de drie bedieningen in het OT: priesters, profeten en wijzen, in het Hebreeuws Tora, Neviim en Chetubim, kortom de TeNaCh, de Joodse aanduiding voor het hele OT.

Ook voor ons is een goede kennis van het hele OT onmisbaar om Jezus goed te verstaan. Ook wij zullen het zonder hulp niet kunnen vatten. Daarom is het nodig de hele Bijbel planmatig te lezen en God steeds te vragen dat Hij ons verstand opent voor wat we lezen. Het is één van de zaken waarbij de Heilige Geest onze helper is.

Verdieping

Lees Jesaja 48:3-8a, 17. De Heer kondigt dingen van tevoren aan. Wanneer ze dan gebeuren, staat vast dat ze van Hem uitgaan. Zo heeft Hij de naam Cyrus/Kores 150 jaar van tevoren geïntroduceerd (Jesaja 44:28-45:1; Ezra 1:1). Jesaja 53 in het bijzonder is weliswaar een moeilijke tekst, maar bijzonder veelzeggend en niet minder dan zo'n 700 jaar vóór het lijden en sterven van Jezus genoteerd!

Gebed

- Kies een tekst uit over Gods Woord (bijv. Jesaja 48:3-8a; 55:10-11; Psalm 19:8-13). Dank God om wat Hij er over zegt en antwoord hierop met een eigen gebed.
- Bid om een verlangen naar diepgaande kennis van Gods Woord en om de vaste wil er aan te gehoorzamen.

- *(Persoonlijk gebed)*.....
.....
- *(Gebed voor jouw gemeente)*.....
.....

Dank u, Vader, voor het geïnspireerde Woord waarin u zich geopenbaard hebt. Dank u dat u dingen van tevoren voorzegt hebt en voor de vele profetieën die reeds vervuld zijn. Dank u ook voor de profetieën die nog vervuld zullen worden, want wij weten en vertrouwen dat geen woord dat u gesproken hebt, onvervuld zal blijven. Wij bidden dat u – zo vaak wij uw Woord openen om er in te lezen – ons verstand verlicht om uw openbaring te verstaan. Amen.

Dag 5 - Maandag

Heb je Mij waarlijk lief?

Voor de derde maal vroeg hij hem: 'Simon, zoon van Johannes, houd je van me?' Petrus werd verdrietig omdat hij voor de derde keer vroeg of hij van hem hield. Hij zei: 'Heer, u weet alles, u weet toch dat ik van u houd.' Jezus zei: 'Weid mijn schapen.'

(Johannes 21:17)

Petrus is de meest kleurrijke van de apostelen, met sterke en zwakke kanten. Hij is het die verklaart: '*U bent de messias, de Zoon van de levende God*'

(Matteüs 16:16), maar wie Jezus even later ook terugfluit wanneer Hij zijn lijden aankondigt. Na het laatste avondmaal verzekert Petrus: '*Al zou ik met u moeten sterven, verloochenen zal ik u nooit*' (26:35). Toch is dat wat hij drie keer doet in de uren die daarop volgen. Wanneer de haan kraait, beseft hij wat er gebeurd is. '*Hij ging naar buiten en hilde bitter*' (26:75).

Hoe moet Petrus zich gevoeld hebben in de tijd die daarop volgde. Ja, Jezus was verrezen. Ja, ze hadden Hem al een paar keer gezien. Maar in zijn hart bleef het knagen. Op zijn beurt voelde Petrus zich als een steen die bouwmeester Jezus wel moest afkeuren. Hoewel hij van nature een leiderstype was, verdiende hij die positie niet langer.

Vanavond regionale
gebedsavonden
Kijk op <http://kniel.be>
voor meer info.

Eigenlijk wil Petrus het zielsgraag weer in orde maken met Jezus. En Jezus neemt hem apart. Hij maakt zich niet boos, er komen geen verwijten, alleen die eenvoudige vraag: *'Heb je mij lief, meer dan de anderen hier?'* (Johannes 21:15) En wanneer Jezus dat voor de derde keer vraagt, wordt hij emotioneel: ja, Petrus heeft Jezus lief.

Dat is voor Jezus nodig en voldoende om aan Petrus de positie van herder of leider te geven: *'Weid mijn schapen'* (21:17). Welke positie wij ook hebben, of we nu wel of niet leiding geven aan een groepje van Jezus' schapen, er is maar één vraag die er toe doet: *'Heb je mij lief?'* Is liefde voor Jezus jouw drijfveer?

Grote mannen als Mozes en David hebben een moord gepleegd. Petrus in zekere zin ook. En met Paulus was het niet anders. Het hielp wel om hen nederig te houden. Zij waren bouwstenen die hadden moeten afgekeurd worden. Maar God gaf hen een nieuwe kans. Zij werden hoekstenen van zijn plan, richtingaanwijzers naar de grote Hoeksteen, Jezus Christus.

David verklaarde: *'Ik heb U hartelijk lief, HERE, mijn sterkte'* (Psalm 18:2). En Petrus zei: *'u weet toch dat ik van u houd.'* Liefde voor de Heer is nodig en voldoende voor elke positie in Gods koninkrijk.

Verdieping

Jezus zegt: *'Als je mij liefhebt, houd je dan aan mijn geboden.'* (Johannes 14:15). Hij herhaalt nadrukkelijk dat Hem liefhebben gelijk staat aan het houden van zijn geboden (v. 15, 21, 23, 24). Liefde voor Jezus is geen romantisch gevoel, maar een

levenshouding waarbij je van harte instemt met wat Jezus wil. Lees een motiverende preek van Mozes over God liefhebben in Deuteronomium 10:12-22 en pas dit toe op Jezus.

Gebed

- Dank God dat Hij steeds opnieuw vergeeft en nieuwe kansen geeft om Hem te leren liefhebben.
- Bid om de juiste motivatie bij het dienen van de Heer, zowel voor jezelf als voor broers en zussen die een of andere verantwoordelijkheid nemen in de kerk.
- *(Persoonlijk gebed)*.....
.....
- *(Gebed voor jouw gemeente)*.....
.....

Vader, wij danken u voor uw grote liefde voor ons. Dank u dat wij u zo mogen noemen en dat wij door uw Zoon Jezus Christus met u verzoend zijn. Dank u dat uw liefde in ons hart is uitgestort en dat wij op onze beurt mogen houden van u die ons het eerst hebt liefgehad. Sta niet toe dat onze liefde voor u bekoelt en leer ons om steeds meer van harte te gehoorzamen aan uw wil. Amen.

Dag 6 - Dinsdag

Jesus belooft de Heilige Geest

Als je mij liefhebt, houd je dan aan mijn geboden. Dan zal ik de Vader vragen jullie een andere pleitbezorger te geven, die altijd bij je zal zijn: de Geest van de waarheid. De wereld kan hem niet ontvangen, want ze ziet hem niet en kent hem niet. Jullie kennen hem wel, want hij woont in jullie en zal in jullie blijven.

(Johannes 14:15-17)

'Als je Mij liefhebt ...', dat is niet alleen van belang voor Petrus (zie dag 5), maar voor elke leerling. Omdat Jezus net tevoren gezegd heeft dat Hij één is met de Vader, betekent Hem liefhebben niet meer en niet minder dan God liefhebben: 'Luister, Israë! de HEER, onze God, de HEER is de enige! Heb daarom de HEER, uw God, lief met hart en ziel en met inzet van al uw krachten. Houd de geboden die ik u vandaag opleg steeds in gedachten' (Deuteronomium 4:4-6).

Als je Jezus liefhebt, dán zal Hij de Vader vragen om een pleitbezorger te zenden. Een ándere pleitbezorger, want Hij is zelf de eerste (vgl. 1 Johannes 2:1). Wie Jezus gezien heeft, heeft de Vader gezien (14:9), maar heeft eigenlijk ook de Heilige Geest gezien! Zo dicht staan de drie goddelijke personen bij elkaar. Tja, ze zijn tenslotte één God. Het grootste verschil tussen Jezus en de Geest is dat deze laatste in de leerlingen woont. Je zou kunnen

zeggen: de Heilige Geest is God bekeken vanuit het aspect van inwoning in de leerlingen.

Alle eigenschappen van Jezus heeft de Geest ook, maar niet de beperkingen van een menselijke gedaante. De inwoning van de Heilige Geest is de manier waarop Jezus alle dagen met ons is (Matteüs 28:20).

Wij mogen de Heilige Geest echt wel zien als onze persoonlijke raadgever. Dit woord is alleen maar een andere vertaling van het Griekse *paraklētōs*, dat ook als pleitbezorger of trooster weergegeven wordt. Hij is als het ware Gods 'joker', die in alle situaties kan ingezet worden om het verschil te maken.

Jezus had nog vele nieuwe inzichten bekend willen maken. Maar daar waren de discipelen toen nog niet klaar voor. Nu is het de Heilige Geest die ons op deze weg wil begeleiden en goddelijke gedachten en opdrachten met ons wil delen. Dat is zonder meer fascinerend. (Johannes 16:12-15)

Verdieping

In het OT waren slechts enkele mensen vervuld van Gods Geest. Sommigen werden door de Geest aangegrepen, zoals Simson (Rechters 14:19). Maar Saul werd op een bepaald moment verlaten door de Geest van de HEER (1 Samuel 16:14). – In het NT ontvangt iedereen die wedergeboren wordt op dat moment Gods Geest als onderpand (Handelingen 2:38; 2 Korintiërs 1:22; 5:5; Efeziërs 1:14).

Gebed

- Dank dat je er niet alleen voorstaat. Ook dat de Heilige Geest je zo graag een stap verder wil brengen.
- Bid voor gevoeligheid van de Heilige Geest om in te zien wat jouw leerpunten nu zijn. Of wat God aan het doen is deze periode in je leven. Dat je er met anderen over zult kunnen spreken en bidden.
- *(Persoonlijk gebed)*.....
.....
- *(Gebed voor jouw gemeente)*.....
.....

Vader, wij prijzen u omdat u ons na de Hemelvaart van Jezus niet aan ons lot overgelaten hebt. We hebben uw Heilige Geest ontvangen, die ons leidt. Dank u dat wij verzekerd mogen zijn van zijn werking voor ons. Leer ons openstaan voor zijn ingevingen en daaraan gehoorzamen. Amen.

Dag 7 - Woensdag

Jezus stijgt op naar de Hemel

Toen hij dit gezegd had, werd hij voor hun ogen omhooggeheven en opgenomen in een wolk, zodat ze hem niet meer zagen. Terwijl hij zo van hen wegging en zij nog steeds naar de hemel starden, stonden er opeens twee mannen in witte gewaden bij hen. Ze zeiden: 'Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken? Jezus, die uit jullie midden in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie hem naar de hemel hebben zien gaan.'

(Handelingen I:9-II)

Je kunt je zo voorstellen dat de apostelen naar de hemel blijven turen. Maar de twee mannen in witte gewaden roepen hen tot de orde. Het heeft geen zin daar zo te blijven staan. Jezus zal op dezelfde wijze terugkomen, maar niet zo snel dat je erop kunt staan wachten.

Maar waarom is Jezus dan weggegaan? Hij zal in het huis van zijn Vader een plaats voor hen gereedmaken en daarna komt Hij terug om hen mee te nemen (Johannes 14:2-3).

Wanneer een Joodse bruidegom en zijn bruid het huwelijkscontract afsloten in het huis van haar ouders, deden ze dat met een ceremonie die sterk leek op de Pesachmaaltijd. Na deze ontmoeting gingen ze uit elkaar. De bruidegom moest in het huis van zijn vader een plaats gereed maken voor zijn bruid. Wanneer hij daarmee klaar was mocht hij zijn bruid halen. De

bruid maakte zich intussen klaar, ze moest bijv. zorgen voor een mooi bruidskleed. Tot de tijd van de bruiloft ontmoetten ze elkaar niet meer.

De bruid wist niet wanneer de bruidegom zou komen. Sterker nog: hij wist het zelf niet. Alleen zijn vader wist het, want die moest beoordelen of de woning klaar was.

In het NT is Jezus overduidelijk de Bruidegom en de gemeente is zijn Bruid. Tijdens de Pesachmaaltijd voor zijn sterven heeft deze Bruidegom het huwelijkscontract afgesloten met zijn Bruid in de vorm van het Nieuwe Verbond in Jezus' bloed. En nu gaan ze uit elkaar. De Bruidegom gaat in het huis van de Vader plaats maken voor zijn Bruid.

Intussen leeft de Bruid – de gemeente, wij dus! – in verwachting van het moment waarop de Bruidegom terugkomt om ons te halen. Als Bruid mogen wij een mooi bruidskleed klaarmaken, want de Bruid *'mag zich kleden in zuiver, stralend linnen. Want dit linnen staat voor al het goede dat gedaan is door de heiligen'* (Openbaring 19:8).

Dit is de betekenis van Jezus' hemelvaart. En het is de belofte dat Hij terugkomt, die ons als Bruid op de been houdt. Als Bruid staan wij elke dag op met het verlangen en de hoop dat Hij ons misschien vandaag komt halen ...

Verdieping

Het sluiten van een huwelijkscontract en de jaarlijkse Pesachmaaltijd lijken sterk op elkaar. In beide gevallen is er een

maaltijd met vier wijnbekers. De relatie tussen God en Israël wordt in het OT meermaals voorgesteld als een huwelijk. Maar in het NT is er een belangrijke verschuiving. Er is nooit meer sprake van God als bruidegom voor zijn volk. Die plaats wordt nu ingenomen door zijn Zoon, Jezus Christus. En de bruid is niet langer Israël, maar iedereen die gelooft in de Zoon, Jood zowel als heiden.

Gebed

- Dank dat we een geweldig uitzicht hebben. Onze bruidegom komt ons halen. Dan zal Hij alle tranen van onze ogen wissen en er zal liefde, harmonie, eenheid, enz. zijn.
- Bid dat er een besef in ons groeien mag dat onze dood of de wederkomst van Christus niet een einde maakt aan ons aardse bestaan, maar het beginpunt is in Gods nabijheid en heerlijkheid.
- (Persoonlijk gebed).....
.....
- (Gebed voor jouw gemeente).....
.....

Vader, op uw Zoon Jezus Christus is onze hoop gevestigd. Door zijn bloed zijn wij verlost van zonden en hebben wij de mogelijkheid uw kinderen te zijn, de bruid van uw geliefde Zoon. Geef dat wij elke dag vol verwachting mogen uitzien naar zijn komst en dat wij ons daarop mogen voorbereiden door de goede daden te doen die u voor ons hebt voorbereid. Amen.

Dag 8 - Donderdag

Vervolging: Stefanus en Paulus

De getuigen gaven hun mantel in bewaring bij een jongeman die Saulus heette. Terwijl Stefanus gestenigd werd, riep hij uit: 'Heer Jezus, ontvang mijn geest.' Hij viel op zijn knieën en riep luidkeels: 'Heer, reken hun deze zonde niet aan!' En na deze woorden stierf hij. Saulus keurde de moord op hem goed.

(Handelingen 7:58-8:1)

Nadat de apostelen al een paar keer opgepakt werden en voor het Sanhedrin moesten komen (Handelingen 4 en 5), wordt Stefanus ervan beschuldigd dat hij *'Mozes en God had gelasterd'* (6:11). Ook hij moet zich voor de raad en de hogepriester verantwoorden. Maar tot op dat moment is dat nooit dramatisch afgelopen voor de leerlingen. Stefanus, vervuld van de Heilige Geest (7:55), houdt een vurig betoog: Hoe dikwijls heeft Israël Gods uitgekozen werktuig, zoals Jozef en Mozes, miskend? Ze wilden zelfs terug naar Egypte en droegen ook in de woestijn afgoden met zich mee! *'Halsstarrige ongelovigen, u wilt niet luisteren en verzet u steeds weer tegen de heilige Geest, zoals uw voorouders ook al deden'* (7:51). Want nu hebben ze immers Jezus miskend.

Dit kost Stefanus het leven. Maar niet zonder dat hij nog zegt: *'Ik zie de hemel geopend en de Mensenzoon, die aan Gods rechterhand staat'* (7:56). En als laatste roept hij uit: *'Heer, reken*

hun deze zonde niet aan! Dit laat wel zien in welke mate hij als Jezus geworden is. Hij is dan ook een rijpe graankorrel die door te sterven veel vrucht zal dragen (Johannes 12:24).

Bij de steniging van Stefanus wordt de naam Saulus twee keer genoemd. Hij is degene die op dit moment start met het vervolgen van christenen, tot in Damascus toe. Alleen heeft hij daarbij geen rekening gehouden met Degene die zich vereenzelvigd met de vervolgd, Jezus Christus. De ontmoeting die ze met elkaar hebben verandert Saulus voorgoed. Hij verandert nu van kamp en wordt zo mogelijk nog vuriger dan Stefanus.

Saulus zal later zijn naam veranderen in Paulus, wat 'kleintje' betekent. Hij die een rasechte en pronkerige farizeeër geweest moet zijn, wordt nu heel nederig en hij zal véél te doorstaan hebben voor Jezus. Daarover valt genoeg te lezen in Handelingen, maar ook in zijn brieven. Maar ook Paulus is als een nieuwe Jezus, in die mate zelfs dat hij kan uitroepen: *'Dus volg mij na, zoals ik Christus navolg'* (1 Korintiërs 11:1).

De grote opdracht die Jezus de elf gaf om discipelen te vormen en 'hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb' (Matteüs 20:20a) zien we eerst in hun eigen leven werkelijkheid worden. Ze volgen Jezus na tot en met vervolging omwille van zijn Naam.

Verdieping

In de 21e eeuw heeft één op de zeven christenen wereldwijd te

lijden onder vervolging omwille van het geloof in Jezus Christus. Het is voor hen heel bemoedigend dat het NT zoveel schrijft over vervolging. Maar hun verhaal wordt desondanks getekend door veel moeite en verdriet. Het is belangrijk dat wij steeds voor hen bidden. Wij vormen samen het lichaam van Christus. *'Wanneer één lichaamsdeel pijn lijdt, lijden alle andere mee'* (1 Korintiërs 12:26a). Het lichaam van Christus heeft chronische pijn.

Gebed

- Dank dat God werkt dwars door vervolging en grote moeiten heen.
- Bid dat je geloofsvrienden vindt aan wie je kunt vragen voor jou te bidden als je door moeiten heen gaat. Of voor wie jij kunt bidden als zij er doorheen gaan.
- *(Persoonlijk gebed)*.....
.....
- *(Gebed voor jouw gemeente)*.....
.....

Vader, wij danken u dat Jezus bereid was om door de pijn en de dood heen te gaan om uw wil te doen. Want dat was nodig voor onze redding. Dank u dat u ook in ons leven de moeilijke dingen doet meewerken ten goede. Dank u dat u ons geen geest van lafhartigheid gegeven hebt. Leer ons om de mentaliteit van Jezus te omarmen en maak ons bereid om voor Hem te lijden. Wij bidden voor broers en zussen die vervolging te verduren hebben, dat u hen daarvoor de kracht geeft, dat u hen uw vrede schenkt en hen in de vrijheid stelt. Amen.

Dag 9 - Vrijdag

Een eerste missionaire gemeenschap ontstaat

Enkele Cyprioten en Cyreneërs onder hen, die naar Antiochië waren gereisd, maakten daar echter ook de Griekse bevolking bekend met het evangelie van de Heer Jezus. De Heer steunde hen bij deze taak, zodat veel mensen overgingen tot het geloof in de Heer.

(Handelingen II:20-21)

De impulsen die God geeft, zijn weliswaar krachtig, maar niet steeds heel aangenaam. Zo is het de vervolging van christenen door Paulus die ertoe leidt dat ze zich verspreiden. En zo komen ze ook in Antiochië. Dit was, na Rome en Alexandrië, de derde stad in het Romeinse Rijk, een groot economisch en cultureel centrum met veel immigranten met eigen etnische en religieuze achtergronden. – Het lijkt wel een hedendaagse stad.

De Joden maakten er misschien 10 à 20 % van de bevolking uit en er waren wel spanningen tussen Joden en niet-Joden. De Joodse volgelingen van Jezus hadden zich er gemakkelijk toe kunnen beperken het Koninkrijk te verkondigen onder de Joden. Dat was ongetwijfeld als arbeidsveld al groot genoeg. Maar er waren daar nu eenmaal ook Joden uit de diaspora. Ze spraken zelf Grieks en hadden allerlei relaties met de Griekssprekende bevolking. En zij begonnen het evangelie bekend te maken onder niet-Joden. Eigenlijk een onvermijdelijke evolutie, maar met verstrekkende gevolgen.

Het is daar in Antiochië dat de leerlingen van Jezus voor het eerst 'christenen' genoemd worden (Handelingen 11:26). Tot op dat moment werden ze door de buitenwereld gewoon als Joden gezien, maar nu krijgen ze een eigen naam, een eigen identiteit.

Let op dit zinnetje: *'De Heer steunde hen bij deze taak.'* Dat sluit perfect aan bij het slot van het Marcusevangelie: *'En zij gingen op weg om overal het nieuws bekend te maken. De Heer hielp hen daarbij en zette hun verkondiging kracht bij met de tekenen die ermee gepaard gingen'* (16:20).

Het is ook in Antiochië dat Barnabas en Paulus hun zendingsreizen zullen aanvangen. Dat is een volgende grote stap (zie dag 10), maar hij was niet tot stand gekomen zonder de initiële missionaire houding die hier ontstaan is.

Verdieping

In het OT heeft God alleen een verbond met Israël. Maar dat betekent niet dat het heil uitsluitend voor de Joden was. Steeds weer zie je openheid naar anderen toe. Reeds bij de uittocht lezen we dat *'er bovendien een grote groep mensen van allerlei herkomst met hen meetrok'* (Exodus 12:38). Een profeet als Jona werd zelfs uitgerekend naar Nineve gestuurd, de hoofdstad van een vijandig volk. Dat volk reageerde trouwens beter op de boodschap dan Israël meestal deed.

Gebed

- Dank dat de Heer ons steunt, als we Zijn werk doen. Dat God belooft dat het delen van Zijn woord resultaat zal hebben. Jesaja 55:11. Laat ons danken zelfs al voor dat we zichtbare reacties zien.
- Bid dat we Gods werken zullen doen (Efeziërs 2:10), want dan zal Hij dat zelf bevestigen en zegenen.
- *(Persoonlijk gebed)*.....
.....
- *(Gebed voor jouw gemeente)*.....
.....

Vader, wij prijzen u om de kracht van uw Woord. Het is de waarheid. De waarheid maakt vrij, door uw Zoon, Jezus Christus. Geef ons het verlangen om uw wil te doen. Geef ons vrijmoedigheid om uw woord te delen met de mensen die wij ontmoeten. Geef ons een missionair hart. Amen.

Dag 10 - Zaterdag

Het begin van de zendingsreizen

Op een dag, toen ze aan het vasten waren en een gebedsdienst hielden voor de Heer, zei de heilige Geest tegen hen: 'Stel mij Barnabas en Saulus ter beschikking voor de taak die ik hun heb toebedeeld.' Nadat ze gevast en gebeden hadden, legden ze hun de handen op en lieten hen vertrekken.

(Handelingen 13:2-3)

In Antiochië komt de eerste zendingsreis tot stand als gevolg van samenwerking tussen de Heilige Geest en de leerlingen. Daarbij speelde Barnabas een belangrijke

rol. Hij was *'een voortreffelijk en diepgelovig man, die vervuld was van de heilige Geest'* (Handelingen 11:24). Toen Saulus kort na zijn bekering in Jeruzalem kwam, waren de leerlingen bang voor hem. Maar Barnabas nam het meteen voor hem op. *'Barnabas nam hem echter onder zijn hoede en bracht hem naar de apostelen'* (9:27). Toen de nieuwe ontwikkeling begon in Antiochië (zie dag 8), raakte dat ook in Jeruzalem bekend, *'waar men besloot Barnabas naar Antiochië te zenden'* (11:22). En Barnabas besluit op zijn beurt om Saulus erbij te halen. Barnabas was iemand die kansen zag en ze goed wist te benutten.

Er volgde een intensief jaar van onderwijs (11:26) en na verloop van tijd gebeurde wat in 13:1-3 beschreven wordt. Kennelijk vormden bidden en vasten een belangrijk deel van het

Vandaag online
gebed om 20:00.
Kijk op <http://kniel.be>
voor de link.

gemeenteleven in Antiochië. Op één van die dagen gaf de Heilige Geest een duidelijke opdracht: Barnabas en Saulus moeten uitgezonden worden.

En dan beginnen ze aan de reis. Van plaats tot plaats zullen ze zich door de Geest moeten laten leiden. Vooral tijdens de tweede reis zien we hoe de Geest Paulus en zijn gezellen naar Europa leidt. Het doet denken aan Abraham, die vriend en familie moest achterlaten en van God de opdracht kreeg: *'ga naar het land dat ik je zal wijzen'* (Genesis 12:1).

Handelingen geeft ons een goed beeld van hoe het er tijdens de reizen aan toe ging. Zoals de bediening van Jezus een dubbele focus had, zo was het ook bij Paulus. Jezus verkondigde het evangelie, gepaard met onderwijs en gezangen. Tegelijk vormde Hij discipelen. Paulus verkondigde op dezelfde manier en vormde eveneens discipelen, waarvan we er enkele tientallen bij name kennen.

Verdieping

Lees 2 Timoteüs 2:1-13. Deze tekst laat duidelijk zien hoeveel moeite het zendingswerk kostte. Paulus zegt dat we ons niet moeten laten afleiden door 'het leven daarbuiten', want onze bevelhebber, Jezus, moet tevreden zijn over ons. In v. 2 gaat het over vier generaties van gelovigen. Telkens verandert het werk: eerst breng jij (1e generatie) mensen het evangelie, vervolgens – zo snel mogelijk – leer je hen (2e) om zelf ook nieuwe mensen te bereiken (3e). En terwijl je leerlingen van de 2e generatie traint moet je uitzoeken wie van hen in staat zullen zijn om mensen van

de 3e te leren hoe ze de 4e generatie kunnen bereiken. Leroy Eims beschreef dit hele proces in *The Lost Art of Disciple Making*.

Gebed

- Dank dat ze regelmatige bidstonden hielden. Daardoor kwam het evangelie ook naar Europa en hebben wij het ook ontvangen.
- Bid voor je familie, je straat, je woonplaats en de zending. Bid ook met anderen uit je gemeente samen. Bid voor concrete onderwerpen, zodat God je ook kan verhoren.
- *(Persoonlijk gebed)*.....
.....
- *(Gebed voor jouw gemeente)*.....
.....

Vader, dank u dat u Paulus geroepen hebt als apostel van onze Heer Jezus Christus. Dank u dat u hem veel inzicht gegeven hebt en vastberaden gemaakt hebt om het evangelie te verkondigen. Door hem en vele tussenschakels daarna is het evangelie ook tot bij ons gekomen. Geef dat wij op onze beurt inzicht mogen hebben in uw wil en in de rijkdom van uw plan. Geef ook ons vastberadenheid om bij te dragen aan de verspreiding van het evangelie in onze dagen en geef ons daarbij open deuren. Amen.

Dag 11 - Pinksteren

Nu is het aan ons....

‘Welnu, Heer, ... stel ons, uw dienaren, in staat om vrijmoedig over uw boodschap te spreken door ons bij te staan, zodat zieken genezing vinden en er tekenen en wonderen gebeuren in de naam van Jezus, uw heilige dienaar.’ Toen ze hun gebed beëindigd hadden, begon de plaats waar ze bijeen waren te beven, en allen werden vervuld van de heilige Geest en spraken vrijmoedig over de boodschap van God.

(Handelingen 4:29-31)

De tien dagen in de bovenzaal waren voorbij. Op de elfde dag, Pinksteren, kwam de Heilige Geest al vroeg in de ochtend. Het was een geweldige dag met 3000 dopelingen. Meteen daarna – op een doordeweekse dag – beschrijft Lucas de genezing van een verlamde door Petrus en Johannes (Handelingen 3 en 4). Dat schept de gelegenheid om het evangelie te verkondigen aan het toestromende volk. Nog terwijl ze daarmee bezig zijn, worden ze opgepakt. Ze moeten voor het Sanhedrin komen en krijgen het verbod om de naam van Jezus nog te noemen. Ze maken meteen duidelijk dat ze niet van plan zijn zich daaraan te houden.

Vervolgens gaan Petrus en Johannes naar de samenkomst waar ze verslag uitbrengen. Daarna gaat de gemeente bidden. Ze gebruiken daarbij Psalm 2 over de heerschappij van God en zijn Messias. Dat gebed sluit af met een vraag om vrijmoedigheid en bijstand in de vorm van tekenen en wonderen. God antwoordt

ze worden vervuld met de Heilige Geest en ontvangen de gevraagde vrijmoedigheid.

Misschien bestaat het gevaar dat wij teveel achterom kijken en te lang stilstaan bij de grote dingen van het verleden. Daar hadden de apostelen geen last van: ze keken vooruit, net zoals Jezus ons voorhoudt. *'Wie de hand aan de ploeg slaat en achterom blijft kijken, is niet geschikt voor het koninkrijk van God'* (Lucas 9:62). Hopelijk heeft deze tiendaagse geholpen om onze visie op wat God van ons vraagt te verscherpen, maar nu is het tijd om de hand aan de ploeg te slaan en nieuwe voren te trekken.

Gebed

- Dank dat het de taak van de Heilige Geest is ons te vervullen. Hij staat klaar als wij er klaar voor zijn. Dank dat God grote dingen deed doet en gaat doen. Efeziërs 3:20.
- Bid voor een diep besef dat mensen zonder God verloren gaan. Dat we tot tranen toe bewogen zullen zijn en we hen zullen zien als schapen die geen herder hebben. Marcus 6:34. Geloof dat God ons tot vreugdevolle gemeenten zal vormen en zal opwekken.
- *(Persoonlijk gebed)*.....
.....
- *(Gebed voor jouw gemeente)*.....
.....

Vader, dank u dat u Paulus geroepen hebt als apostel van onze Heer Jezus Christus. Dank u dat u hem veel inzicht gegeven hebt en vastberaden gemaakt hebt om het evangelie te verkondigen.

Door hem en vele tussenschakels daarna is het evangelie ook tot bij ons gekomen. Geef dat wij op onze beurt inzicht mogen hebben in uw wil en in de rijkdom van uw plan. Geef ook ons vastberadenheid om bij te dragen aan de verspreiding van het evangelie in onze dagen en geef ons daarbij open deuren. Amen

En nu...

De tien dagen zijn voorbij. Hopelijk heb je het verlangen om verder te gaan. Voor de leerlingen was Pinksteren slechts het begin van een geestvervuld leven waarin gebed een grote plaats had.

Op <https://kniel.be/hulpmiddelen-en-downloads/> kun je wat materiaal vinden waarmee je verder kunt. Heeft jouw kerk al een gebedscoördinator? Zo ja, werk dan mee met hem of haar. Zo nee, misschien is dit iets voor jou? Neem contact op met de oudsten van jouw kerk. Met vragen kan je altijd terecht bij Kniel (info@kniel.be). Ben je oudste? Probeer iemand te vinden die gebed in de gemeente kan stimuleren. Kniel werkt altijd samen met de oudsten.

Lees meer over de uitgangspunten en initiatieven van Kniel op <https://kniel.be/kniel/>.

Deze brochure wordt u aangeboden door:

Kniel

Kniel is de gebedsbeweging van Indekerk,
het samenwerkingsverband
van ECV, VEG en Vianova

Meer informatie?

info@kniel.be • kniel.be

Het is mogelijk Kniel financieel te steunen
met een gift via Indekerk
(IBAN: BE 22 0017 6887 7347) met
vermelding 'Gift voor Kniel'.

Verantwoordelijke uitgever:

Indekerk v.z.w., Romboutsstraat 7, 1932 Zaventem

© Kniel 2023

Drukwerk & ontwerp:

Het Goede Boek vzw